

KELET.

POLITIKAI ES KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

1881.

Kolozsvár, kedd, április 11

A „KELET” előfizetési díja:

Vidékre postán vagy helyben házhoz	horvára
Égész évre	16 frt.
Fél évre	8 „
Negyedévre	4 „
Egy óra helyben	1 frt 50 kr.
Egyes szám ára	6 kr.
Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével.	
Szerkesztői és kiadói szállás: főtér 4-ik szám.	

Hírlapok nem adnak vissza.

Tizenegyedik évfolyam.

Előfizetési felhívás

a „KELET” tizenegyedik évfolyamának második, ápril–júniusi évfolyamára.

A „Kelet” előfizetési ára:

Égész évre	16 frt.
Fél évre	8 „
Negyedévre	4 „
Egy óra helyben	1 „ 50 kr.

MI LEHETNE KOLOSZVÁRBÓL.

IV.

A mozdulatlanág emberek Kolozsvárt az ipar általános pusztulását és saját közönösségüket, melylyel ezen általános romlást végig szemlélik, azzal indokolják folytonosan hogy Kolozsvár fekvése és környéke nem alkalmas arra, hogy e városból kereskedelmi központ és ipari telep lehessen. Ez bizony elég alkalmas indok arra, hogy semmit se tegyünk és tovább aludjunk, de egy harmincezer lakossal bíró szegény városnak nem igen kecsesítő kílátás. Szerencse, hogy a dolog nem így áll.

A keleti vasút a magyar államvasútak főere Kolozsvár mellett fordul nyugatnak és természetes főerét kell, hogy idővel képezze az egész keleti forgalomnak. Egyik ága már Bukarestig nyulik, másik ága a magyar alföldről jön, harmadik ága M.-Vásárhelyről, negyedik ága még az idén Deésről, ötödik ága egy pár év múlva Tordáról. A deési, m.-vásárhelyi ágaknak rövid időn át kell törniök az ország határát, s Moldova és Veres-Oroszország kereskedelmét kell közvetíteniük. A plojesti ágon kívül még a Barcaságról az ojtózi szoroson keresztül a fejlődés és a viszonyok természetes követelménye szerint idővel még egy másik ágnek kell kiépítenie a Fekete-tengerig. Mindezen nagyfotosságu vasútvonalak összes forgalma, a világ különböző részeiből felszedett árúja Kolozsvárnál egy fő-érbe ömlik, s minthogy Budapesttől vissza ezen nagy vonal különböző végpontjaira körül-belül Kolozsvár fogja képezni a közép-állomást, hol minden csoportosul, e város, ha akarja, ha nem fontos kereskedelmi ponttá növi ki magát. E tekintetben a város vezetőinek egyéb feladatak nincsen, mint csupán az, hogy a kereskedelem akadályait, behoza-tali vámkokat stb. lehetőleg eltakarítsák az útból, s egyéb tekintetben is olyan

viszonyokat létesítsenek itt, hogy örömmel keressék fel az idegenek e várost.

A mint nem áll az hogy Kolozsvár a kereskedelemnek ne volna alkalmas pontja, ép oly, sőt nagyobb ráfogás, hogy a város fekvése ne volna alkalmas az ipari fejlődésre. Első sorban a város fekvése nem is foly be döntőleg az iparra nézve. Déli Németországnak egy-egy kis félreeső zúgban levő faluja elárasztja egész Európát specialis iparcikkjeivel; egyszerű gazdasági eszközöket: vasvillát, gereblyét stb. elhoznak Amerikából; a nyers anyagot pedig mi töltünk, s a világnak még távolabb eső részeiből gyűjtik feldolgozás végett Bécsbe, s a nyugat többi iparos városaiba. Mennyivel inkább többi iparos városaiba. Mennyivel inkább többi iparos városaiba. Mennyivel inkább többi iparos városaiba.

A mi iparos osztályunk tisztán a külföldi verseny miatt bukott el, azon egúsen egyszerű oknál fogva, mert nem tud oly olcsó és izléses cikkeket előállítani, mint amazok. Teremténi kell új, képzett, gyorsan munkálkodó iparos kezét, meg kell taníttatni a külföld vívmányait, a cikkeket előállításának azt a módját, melyet a legtükéletesebb iparúzó nemzetek ed iző szerint gyakorolnak: szóval létesíteni kell minél nagyobb számmal, minél nagyobb áldozatokkal ipari szakiskolákat, s akkor meg lesz az ipar is.

Ha ezt Kolozsvár városa önjerejéből nem tudná megtenni, a mi felett egyáltalán kételkedünk, egy kis életrelvélőssággal kivihetné részben mások segítségével.

Ezek közzé tartozik egy országos iparkiallítás, melynek Kolozsvárra nézve rég elérkezett ideje. Csak hogy, a ki egy ilyen kiállítást rendez, azt valóban országos ünneppé kell tennie és úgy szerveznie, hogy jövedelem tekintetében minden eddigi kiállítást messze fölülhadjon. Nem is olyan nagy feladat ez. Ha a kiállítás nemcsak ipari, hanem egyszerűsminde kézművészeti, nyers terményi, gyümölcsészeti, kertészeti és állat-kiállítás volna; ha ugyanezen alkalommal országos da-

lártnünpély rendeztetnék; A történelmi-társulat, a természettudományi-társulat, a földrajzi-társulat, az országos tűzoltó-szövetség, országos gazdasági egyesület, a székely közművelődési-egylet, az athletikai clubb, az országos jogász-egyesület, az írók és művészek társulata, a néptanítók országos egylete, az országos gazdasági-egylet, az iparos congressus, stb. stb. itt tartaná közgyűléseit, a minék ki-cszközlése egyáltalán nem tartoznék a nehéz feladatok közé — a kolozsvári országos kiállítás akkora jövedelmet tudatna fel, a mekkora épen elég volna egy kitértő szakipari iskola megalapítására. A kiállítás helyiségéül az építendő áruclarnok szolgálna. *)

A kik petrezselymet árulnak.

(T.) Ennek a szegény habarékknak kiindását látva, önkénytelenül esztünkbe jut a: „Tiz leány és egy férj sem” című operette, melyben az apa nagyon meg lévén már akadá eladó lányával, hát ekkezoztatja, szonokoltatja, énekeltei őket a publikum előtt, denique nem akad gavallér, kinek megese rajtok a szíve. Mig betéved egy Páris nevű fiatal ember, s nosza rajta, van aztán ennek meloge. Körtlögajk, cziógatjak, szavalnak, énekelnek neki és az apa majd kibukik örömeben a bőréből, hogy lányának legalább egy nézője akad. Igen komikus dallama van aztán ennek a nótának, melyet a férjhez menni akaró tiz leány a fiatal embert körtlögva zengedez:

„Im ez ur neve Páris!
Im ez ur neve Páris, Páris, Páris;
Ő szeret minket már is:
Ő szeret minket már is, már is, már is stb.
És aztán majd szétépik, hogy vegye el már valamelyikket.

Na hát mikor a „Pesti Naplót” a csáktornyai, meg a lengyeltóti kertületekről hallom beszélni, a mely két kertület véletlenül, vagy szánzándékkal, de habaréképviselőt léptetett fel, hát mindig eszembe jut: az a „Páris, páris, páris, ki szereti őket már is.”

És hogy minnyire ki van pirulva a mamának a „Pesti Naplót”-nak arca, mikor ezzel a két kílátásban levő vő-vel hetvenedik a világ előtt, mondván férjének, a párt végrehajtó bizottságának:

*) A korrektor az előbbi cikkekből a kihagyások miatt előforduló értelmetlenségeket az olvasó elnézését kérvén, ezúttal megjegyzi, hogy a tervezett áruclarnok jövedelme, ha egy áruhelyért egy egész napra 10 krajczárt fizetne a bérő, akkor évenként körülbelül 11 ezer és nem 3 ezer forint volna a csarnok jövedelme, mint az hibásan szedetett.

Rendszerez feljegyzésekkel, melyek a hőmérséklet, légnyomás, szélirány, felhőzet, légnedvesség és csapadék adatait vették fel, már a múlt száz második felében foglalkoztak, névszerint Parishan és Bécsben, hol mintegy száz év óta folyik az adatgyűjtés. De naponta csak ritkán eszközölt észlelet nem elegendő, minél sürűbb, úgy szőlván óránkénti feljegyzést kíván, a pontosságra törekvő tudományos czél erre azonban egy, sőt két embernek ereje, kitartása, kivált huzamos időn át nem képes és azért eleinte nagyrészt pénzügyi tekintetből ez alig sikerülhetett. Vannak ugyan kivételes példák: így két német tanár, igazí német türelemmel, másfél éven át óránként tette időjárási észleleteit, csak éjjeli 11-től reggeli 4 óráig engedvén magának pihenést; továbbá egy skót fővártan az odarendelt tiszték teljesítették e feladatot, — a mi vitézeinknek az ilyesmire persze, meg gondolniok sem szabad.

Alig 30–40 éve annak, hogy a székvárosi meteorologiai intézetek, valamivel jobban dotálva, ezen igény betöltésére vállalkozhattak és lassanként elszaporodnak a mellékállomások is, melyeknek szerény közreműködése az időjárás nagy problémáinak megoldásához oly lényegesen járul. De felette bajos lett volna bevárni azt, hogy mindenünne elegendő óránkénti feljegyzés álljon rendelkezésre, vagy a további haladást attól tenni függővé, hogy ilyenek egyáltalában fognak-e történni? A szakemberek tehát abban egyeztek meg, hogy ily észlelet napjában háromszor történjék, u. m. reggel 7, déli 2 és esti 9 órakor, sőt a hol csak u. n. időjelzésről van szó, ott az egyszeri (reggel 7 órakor törtéendő) észlelés is elegendő.

Mindezen vizsgálat a megfigyelés által constatált az elmul és gyakran régmúlt időjárásai

Hirdetési díjak.

Egy négyszög centiméternyi tér ára 2 kr.
Bélyegű minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppelik Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus) der Wollzeile 36. Haasenstein et Vogler (Wallfisch-gasse 10) Rud. Mosse Publicistische Bureau. Budapestben: Haasenste. és Vogler hirdetés közv. irodája. Goldberger A. hirdetések fevételi irodája Budapest Szorvitár 3. sz.

Nyititási coitók

gármond szora után 25 krajczár fizetendő.

vel a habaréki lapok birnak; azok is, csak hogy épen nó, még a Deákpárt idejéből, mint régi előfizetők, lépen maradnak, de bizony Magyarországnan ennél több habarék nem igen található: ezek is olyan elszigetelten állnak lapjaikon, mintha valami üvegábu asztalokon állnának, ne hogy ellanjon belőlük még az a kis delezesség is, mely a habarékhöz vonzza őket, s melyet saját házi szükségleteikre valahogy mégis csak rezerválni bírtak.

Bizvást elmondhatjuk, hogy egy vénleányos ház nem állhat elriasztóbb hírből a fiatalág előtt, mint áll a habaréki a nemzet előtt. De hát meg is van a maga oka. Az országgyűlési habaréki valóban nem mutatta magát egyébként, mintegy „kávénénikéhez” hasonló házsártos kelpnök, mely az ó honpon maradt elkeseredettségében megezől és rágalmaz mindenkit, mindenkinek a dolgát gáncsolja és helyteleníti. Hanem ő? — Ő egy kimondhatatlanul kitértő háziasszony tudna lenni, csak hogy hat persze: nem kapnak rajta a rossz szemek. A szomszéd asszony kotáját elveszi a kereskedő, meg az iparos, meg a földművelő stb.: hanem a gazdag? — a gentry a habaréki kisasszonyokat üve hagyja. Ugy látszik, a gentry is azt tartja már: hogy többet ér egy fűzről pattant jó anyának és jó gazdasszonynak való hajadon, akár egy regiment olyan vén kisasszonynál, kik nem tudnak egyebet, mint kottából kornyikálni és klavirozni, hogy: „Ime ez ur neve Páris”. Olyan asszony kell már a gentrynek is, ki a következő nótát tudja elnekelni szívrehatóan:

„Hűzd rá nékem azt a nótát
Megvirrad még valaha;
Nem volt mindig, nem is lehet
A magyarnak éjszaka!”

Igen is. A magyar gentrynek is magyar menyecske kell, nem pedig holmi, ez előtt csak Bécsben, Metternich, később Bach és Schmerling körül sipákoló kajdaesok és kakkaduk, kikre már csak holmi bécsi komenczéből került, még alig kihült német és német izlést vezérezikbező bároknak lehet snájdjuk.

BELFÖLD.

Torda, 1881. ápril 7.

(Torda-Aranyos tavasz közgyűlése. Alispáni jelentés. Leiratok és átiratok tárgyalása.)

Torda-Aranyosmegye ez 1881. évi rendes tavaszi gyűlése folyó ápril hó 6 és 7-diki najain tartatott meg.

A megye házán magasán lengő nemzeti lobogó jelezte, hogy hajdani alkotmányos életünk legnevezetesebb focussa a mostani parlametáris kormányzat keretében beillesztésével bár kisebb körre lett szorítva, mégis ünnepélyes maradt és marad a multakban gyökerező emlékeért és a jelen fontosságáért is.

A LÁMPAGYUJTÓ.

MISS CUMMINS REGÉNYE.

Huszonharmadik fejezet.

Jó barát a szükségben.

(Folytatás.)

Az asztalhoz ülve, néhány percig csak közönbös tárgyról folyt a beszélgetés, midőn az orvos egyszerre letévé kését, villáját kezéből, elkezdett nevetni, s mindaddig nevetett, míg könnyek toltak szemébe, Gertrud meglepetve nézett reá, s Jeremy-né így szólt:

— Tudja Gertrud, ilyen nevetési rohama két, három ízben van napjában, valami egy hét óta. Előbb én is egy elváltam bámulva felette, mint kegyed, s még most sem tudom egész mivoltában, megvallo, hogy mi történt közte s Graham ur között.

— Nő feleség, szólt az orvos legyőzve nevetési vágyát, ne fecsegd ki előre történetemet, magam akarom azt elbeszélni. Azt pedig felteszem kegyedről, folytatta Gertrudhoz fordulva, hogy nem la-kott nála öt éven keresztül úgy, hogy ki ne ismerte volna, mily makacs, önféjt, hű, vén szeszélyes ember az.

— Doktorkám! szólt bele mrs. Jeremy szemrehányó hangon, s megcsóválva fejét.

— Épen semmit sem törődöm az ily intésekkel feleség. Én ki szoktam mondani véleményemet ösztintén, s reá nézve pedig az a végeredmény és legkevésbé

A KELET TÁRCZÁJA.

AZ IDŐJÓSLÁS HAJDAN ÉS MOST. *)

Írta: Gamauf Vilmos.

Ha a társas életben az unalmas embert annak rendje és módja szerint jellemezni akarják, azt mondják róla: hogy ne volna unalmas, hisz egyébről sem tud beszélni, mint az időről. Igaz, nevetségessé válhatik az, kinek minden mulattató tehetése a melegnek vagy hidegnek constata-lásából áll; de másrészt valljuk be, hogy még a egészlemdusabb ember életében is alig mulik el nap, melyen akarva, nem akarva, szóval, vagy gondolatban az időről még nem emléke-znek, mert ennek behatása oly erős, oly ellenáll-batatlan, hogy a figyelembevétel mintegy kicérszakolja. Hiszen az idő zsarnokságához fog-bató nincs: az idő szabja meg szokásainkat, öltöztetünk, ételtünk, italunkat, sőt még gon-dolkodásunkat is.

Akárhány nemzet irodalmában annak kli-máját látjuk visszatükrözve s mig a „Provence daltelt mezőinek” költője bánatot nem ismer, addig az „Oszlán ködös, homályos éneke” búslangulata ojt. Növényünk diszését, állataink gyarapodását a kedvező idő módlija elő és nemcsak mint az anyagi viág legtekintélyesebb tényezője szerepel, hanem a szellemi termelésnek is hatalmas rugóját teszi. És mindezek után le-he-e csudálni, ha az emberben az idő-járás folyamat, már régesrégtől figyelemmel kíséri, úgy szőlván, mint egy ellenőrz.

*) Felolvasatott az orvos term. tud. társulat szombatou apr. 9-én tartott gyűlésében.

Magyar kir. államvasutak menetrendje.

(Keleti vonal.)

Érvényes 1880. évi szeptember hó 10-étől.

Nagyvárad—predeali irány.												Kocsárd—marosvásárhely											
Allomások		Gyors-vonat		Személy-vonat		Teher-vonat		Allomások		Gyors-vonat		Személy-vonat		Teher-vonat		Allomások		Vegy. von.		Vegy. v.			
		2. sz.		4. sz.		42. sz.				2. sz.		4. sz.		42. sz.				112. sz.		116. sz.			
		óra	perc	óra	perc	óra	perc			óra	perc	óra	perc	óra	perc			óra	perc	óra	perc		
Budapest	Elind.	10	05	6	55	6	05	Karácsonfalva			2	35	1	28	Kocsárd (vend.)	Ind.	9	10	4	00			
Czegléd	"	11	33	10	20	9	15	Balászfalva		"	10	08	2	50	Kecze	"	9	46	4	36			
Püspök-Ladány.	"	1	51	2	22	1	56	Hosszu-Aszó		"	—	—	3	07	Maros-Ludas	"	10	18	5	08			
Nagyvárad (Vendéglő)	Erk.	3	16	4	30	5	25	Mikeszásza		"	—	—	3	23	Maros-Bogát	"	10	29	5	19			
Nagy-Várad	Elind.	3	21	5	10			Kapus (Elágazás Nagy Szeben felé)	Erkez.	10	41	3	41	3	28	Csapó-Radnóth	"	11	13	6	05		
Várad-Velenceze	"	—	—	5	19	6	30	Kapus (Vendéglő)	Elind.	10	48	3	51	3	52	Nyárád	"	12	02	6	54		
Fugyi-Vásárhely	"	—	—	5	30	7	05	Medgyes	"	11	02	4	11	4	37	M.-Vásárhely	Erk.	12	26	7	18		
Mező-Telegd	"	3	52	5	52	8	00	Eczel	"	—	—	4	30	5	08	Tövis—gyulafehérvár							
Elesd	"	—	—	6	10	9	03	Erzsébetváros	"	11	24	4	44	6	00	Allomások.		Vegy. von.		Vegy. v.			
Rév	"	4	27	6	34	10	00	Dános	"	—	—	5	04	6	39			Minden nap		Minden nap			
Csucsá (Vendéglő)	"	5	24	7	38	12	20	Szegesvár (Vendéglő)	Erkez.	11	51	5	22	7	09			óra	perc	óra	perc		
Bánffy-Hunyad	"	5	57	8	15	2	00	Szegesvár	Elind.	12	11	5	32			Tövis (vendéglő)	Ind.	2	39	8	20		
Sztána	"	—	—	8	36	2	34	Héjasfalva	"	12	26	5	50			Gyulafehérvár (v.)	Erk.	3	11	9	10		
Egeres	"	—	—	9	00	3	20	Erked	"	—	—	6	28			Gyulafehérvár (v.)	Ind.	3	26	—	—		
Magyar-Gorbó	"	—	—	9	14	3	42	Bene	"	—	—	6	50			Arad	Erk.	11	50	—	—		
Magyar-Nádas	"	—	—	9	30	4	20	Kacza	"	—	—	7	11			Kapus—nagyszeben							
Kolozsvár (Vendéglő)	Erkez.	7	04	9	50	4	52	Homoród-Kőhalom	"	1	29	7	29			Allomások.		Vegy. v.		Vegy. v.			
Kolozsvár	Elind.	7	14	10	14	5	20	Alsó-Rákos	"	—	—	7	56					312 sz.		316 sz.			
Apahida	"	—	—	10	36			Agostonfalva	"	2	04	8	18			Minden nap		Minden nap					
Kolozs-Kara	"	—	—	10	47	6	00	Kőpecz	"	—	—	8	26			óra	perc	óra	perc				
Virágosvölgy	"	—	—	11	28	6	18	Apácza	"	2	24	8	51			Kapus (vendéglő)	"	11	10	4	25		
Gyéres	"	8	26	12	04	7	26	Mogyoros	"	—	—	9	04			Nagy-Selyk	"	11	49	5	02		
Kocsárd (Elágazás M.-Vásárhely felé)	Erkez.	8	47	12	38	8	49	Földvár	"	2	44	9	23			Ladamos	"	12	34	5	45		
Kocsárd (Vendéglő)	Elind.	8	50	12	48	9	41	Botfalva	"	—	—	9	40			Vizakna	"	1	14	6	23		
Maros-Ujvár	"	—	—	12	56	9	30	Brassó	"	3	25	10	12			Nagy-Szeben	Erk.	1	41	6	50		
Felvincz	"	—	—	1	03	9	42	Derestye Ilétfalu	"	—	—	10	31			Jegyzet. A vastagabb keretbe nyomtatott számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 perczig számított éjjeli időt jelentik.							
Nagy-Enyed	"	9	16	1	27	10	00	Tömös	"	4	03	11	07										
Tövis (Elágazás Gyulafehérvár felé)	Erkez.	9	32	1	47	11	00	Predeal	"	4	28	11	39										
T vis (Vendéglő)	Elind.	9	39	2	07	11	35	Bukarest	Erkez	4	28	11	39										
		9	39	2	07	12	34		"	10	35	9	00										